

lig retsforfølge de soldater, der anklages for krænkelse af menneskerettighederne.

Vi skal i kampen mod terrorisme anvende ikke alene de hårde midler, politi og militær, som er her og nu-midlerne, og de skal jo selvfølgelig bruges her og nu, men vi skal også være opmærksom på det væsentlige. Det er, at man skal sørge for det langsigtede, at rekrutteringsgrundlaget forsvinder, og at man får opløst deres kernetropper. Terroristerne og fundamentalisterne er i sig selv ikke udtryk for fattigdom; de saudiarabere og de marokkanere, som hidtil er blevet arresteret, er såmænd ikke særlig fattige. Så det er forkert at sige, at terrorister er fattige. Det er de ikke. Men de misbruger situationen i fattigdomsområder og prøver at skabe skrøbelige stater. Derfor lavede de jo også bomben i Kenya, for Kenya var på vej frem, og så skulle de sørge for, at der ikke kom turister til Kenya. Bali, Indonesien, prøver at stabilisere sit demokrati, og derfor sørger man for, at der ikke kommer turister til Bali. Det er et ondartet forsøg på at få disse stater til at bryde sammen, så man kan operere mere frit i dem.

Derfor skal vi anvende alle værktøjer, altså også bistand, understøttelse af stater, hjælpe stater op, og det er det, vi gør i EU-sammenhæng ved at prøve at stoppe nedbrydningen af staterne.

Der, hvor forskellen er mellem ulandsfattigdommen og så de terrorister, som slet ikke er fattige, er jo i det ideologiske. Det er jo ideologisk forblændede mennesker, som vil have det opgør med den vestlige kultur og den vestlige verden, og det er dem, der søger at fortrænge den først og fremmest i deres egne områder, og også sørger for, at deres egne områder bliver underkastet deres form for islam, islamisme, som man jo kalder det. Jeg tror ikke, vi kan råbe dem op. Jeg tror såmænd ikke, vi kan overbevise en islamist. Det tror jeg godt vi kan opgive. Jeg ville meget gerne have, hvis fru Line Barfod kunne, men jeg tror ikke, man kan.

Det, vi skal sørge for, er, at de ikke kan sprede sig, få flere rekrutter, få flere sympatisører. Det har jeg talt om. Det andet, vi skal sørge for, er at få dem inddæmmet og få dem stoppet. Det er to forskellige indsatser, men de er begge to meget vigtige.

Jeg tror, jeg her har besvaret essensen af de forskellige indlæg, der har været. Jeg takker for debatten. Jeg synes, det er en nyttig debat. Jeg er glad for at den er blevet rejst. Men så vil jeg lige her til allersidst, hvis jeg må, gøre opmærksom

på, at der har været et par misforståelser i de spørgsmål, der er kommet fra Enhedslisten, som jo hovedsagelig har været de spørgende. Det er ikke korrekt, at personer, der er placeret på EU's eller FN's terrorlister ikke kan klage over denne placering. For så vidt angår personer, der er på EU's terrorliste, vil der af de pågældende personer kunne anlægges sag ved EF-Domstolen, der er en domstol, mod Rådet med krav om, at de pågældende personer fjernes fra listen. Der verserer faktisk i øjeblikket sager ved domstolen med netop dette indhold.

Kl. 13.15

For så vidt angår de personer, der er på FN's lister, er der oprettet en særlig mekanisme, således at personer, der uberettiget er placeret på listen, vil kunne fjernes ved henvendelse gennem deres land til de pågældende sanktionskomiteer m.v., og hvis deres eget land ikke gør noget, har de jo mulighed for at rejse sag mod deres eget land.

Det er ligeledes klart, at statsborgere, f.eks. i Danmark, under alle omstændigheder kan anlægge sag ved de nationale domstole mod regeringen med krav om, at indgreb, f.eks. indefrysning af deres midler, bringes til ophør.

Det står altså klart, at det ikke er et juridisk tomrum, og at der er mulighed for at få prøvet sin sag, sådan som det skal være i et retssamfund.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er et spørgsmål fra hr. Jann Sjursen.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Det er et spørgsmål og/eller en kommentar til udenrigsministerens bemærkning om den fattigdomsorienterede udviklingsbistand.

Selve debatten om, hvorvidt de principper, som ligger til grund for »En verden til forskel«, nu også lever op til fattigdomsmålsætningen, kan vi måske tage en anden gang. Men det, der sådan set var min pointe i forbindelse med mit ordførerindlæg, var, at jeg også mener, at den danske regering medvirker til at flytte fokus fra den bløde til den hårde sikkerhedspolitik. Det er jo i hvert fald en uomtvistelig kendsgerning, at antallet af kroner og øre, som Danmark yder til de fattigste i denne verden, er faldet, efter at den nuværende regering tiltrådte. Så langt turde vi dog kunne blive enige i forbindelse med denne her debat, og så kan vi tage diskussionen om fat-